

[Aksel Larsen.]

paa Eksemplerne fra andre Lande i Verden. I Øjeblikket er der løbende en kolossal Kulstrejke i Amerikas Forenede Stater, og jeg tror i og for sig, at den er mere samfundsskadende end Slagteristrejken herhjemme, men jeg har ikke set, at nogen derovre tænker paa at indføre Strejkeforbud for at bringe Strejken til Ende, og det vilde ogsaa være ulogisk, hvis man vilde gøre det, fordi selve Roosevelt under Krigen i Anledning af en anden Strejke sagde, at man kan ikke tage Strejkevaabenet fra Arbejderne, det er det eneste Kampmiddel, de har til at varetage deres økonomiske Interesser.

Vi kan altsaa ikke medvirke til denne Lov. Derimod vil vi meget gerne medvirke til, at Statsmagten siger til Forligsmanden: Det er daarligt Arbejde, du har gjort, det er et elendigt Forslag, du har stillet, og der maa stilles et ganske andet Forslag, som tager Hensyn til de Forhold, hvorunder Slagteriarbejderne arbejder og lever, til de faktiske Lønninger, de har, og til, hvad der i øvrigt er ret og rimeligt. Vi vil medvirke til, at der bliver ydet lønmæssig og anden Retfærdighed over for Arbejderne nu, som vi har gjort det tidligere.

Jeg vil have Lov til at minde om, hvorledes det gik i Fjor, og jeg vil i Særdeleshed have Lov til at minde det ærede Medlem Hr. Christmas Møller om det; da vi havde Søfolkenes Forhold til Behandling i Regeringen, og da vi havde Augustreguleringen til Behandling i Regeringen, tog Regeringen med Det konservative Folkepartis, ja, endog med Venstres Ministres Stemmer et Standpunkt, som var ret og rimeligt, og jeg mener, at man nu i denne Konfliktsituation enten skal holde sig fra Indgriben eller tage et Standpunkt, der ligger paa Linie med de Standpunkter, Samlingsregeringen tog i Fjor.

Jørgen Jørgensen: Det blev hilst med stor Tilfredshed i Befolkningen, da man i Løbet af de sidste Maaneder her i Foraaret erfarede, at der blev afsluttet Overenskomster mellem Arbejdere og Arbejdsgivere inden for en Række Fag. Fra alle Kredse saa man paa det som noget lykkeligt og glædeligt, at Arbejdere og Arbejdsgivere netop nu, hvor det er saa livsvigtigt for Landets Økonomi, at vor Produktion holdes i Gang paa normal Vis, fandt hinanden ved Lønaftaler, som kunde give et godt Grundlag for Arbejdet i vore Virksomheder. Men paa enkelte Omraader kunde Overenskomster ikke opnaas. Da man naaede til Slagterierne, blev ogsaa

her Lederne, baade Arbejdernes Repræsentanter og Arbejdsgiverne, enige, men Forslaget blev ved Afstemningen forkastet af Arbejderne. Og nu, efter at Forligsmanden havde taget Spørgsmaalet op og nyt Forslag var sendt ud, igen tiltraadt af begge Parter, indtraf det samme Resultat, at Forslaget blev forkastet.

Vi staar saaledes i den Situation, at vi paa et meget vigtigt Omraade inden for vor Produktion maa se Arbejdet ligge stille paa et Tidspunkt, hvor dette kan faa meget skadelige Følger for hele vor økonomiske Tilstand og for hele den Ordning, som vi med Hensyn til Leverancer har truffet med andre Lande. Det er en Situation, der i meget ligner den Situation, vi stod i i 1938, da den daværende Regering erklærede, at naar livsvigtige Samfundsinteresser stod paa Spil, var det ikke muligt for Lovgivningsmagten at sidde ligegyldig over for Arbejdsstandsninger paa den Slags Omraader. Regeringen greb da til den Løsning, som ogsaa nu er foreslaaet, at standse Konflikten ved at ophøje Forligsmandens Mæglingsforslag til Lov.

Naar det gentagne Gange er blevet anført af det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, at Forligsmandens Forslag ikke er tilfredsstillende, og naar man har villet antyde, at en Ophøjelse af dette Forslag til Lov betød, at Rigsdagen tog Standpunkt mod Arbejderne, saa er disse Udtalelser helt uden Mening. Det Mæglingsforslag, som er stillet af Forligsmanden, og som nu foreslaas ophøjet til Lov, blev godkendt af Arbejdernes Tillidsmænd, af Arbejdernes egne Repræsentanter. Det er godkendt i første Omgang, da det blev sendt ud til Afstemning og forkastet, og det er godkendt i anden Omgang, da det igen blev sendt ud til Afstemning blandt Arbejderne. En Forklaring som den, det ærede Medlem giver, at ved at ophøje dette Forslag til Lov vender man sig mod Arbejderne her i Landet, er uden Mening og uden Forbindelse med Virkeligheden.

Vi ønsker ikke, naar Rigsdagen skal blandes i disse Ting, at tage Standpunkt mod Arbejderne. Da Lovforslaget i 1938 forelaa, var det Arbejderne, der havde vedtaget, og Arbejdsgiverne, der havde forkastet; men vi stod i samme Situation som nu, at de to Parter ikke kunde finde hinanden, og at det førte til, at en Virksomhed, som var livsvigtig for Landets Økonomi, laa stille. Vi tog da den Beslutning dengang mod Arbejdsgivernes Afgørelse at gennemføre en Ordning for at skaffe Arbejdet i